

Naše vesnice

SVĚRADICE

Vážení spoluobčané,

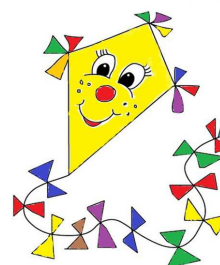
horké léto je za námi a konečně jsme se dočkali deštivého počasí, které je potřebné, aby příroda dohnala manko za dlouhé období sucha. Začátek října nás sice přivítal mrazivým ranním počasím, když teploty klesaly až k bodu mrazu, ale přes den nás opět provázelo jasné až polojasné počasí bez deště. Nakonec k nám dorazil i dlouho očekávaný déšť a šedivé travnaté plochy se pomalu začaly vzpamatovávat a postupně se jim vrací alespoň částečně jejich přirozená zelená barva.

Ale abych se vrátil k věcem obecním. Ve středu 2. září "vypukly" dlouho očekávané práce na Mlýnském rybníku, kdy vítěz výběrového řízení, firma KOŠÁN s.r.o., začala přesouvat do blízkosti stavby svoji techniku a vzápětí první Tatry odvážely první náklady sedimentů na sousední pozemek. Po celý měsíc bylo slyšet rachot buldozerů a nákladních aut, které denně odstraňovaly nánosy letitého bahna, jež se zde usazovalo několik desítek let. V měsíci říjnu pak byly zahájeny práce na samotné rekonstrukci hráze, ale tomu ještě předcházela instalace přeložky NN, v rámci níž byl z prostoru hráze přemístěn sloup el. vedení, který bránil rekonstrukčním pracem. Přeložku provedla firma STEMONT JS Horšovský Týn, která byla vybrána společností ČEZ, jež projektově a organizačně měla celou tuto akci ve své kompetenci. Tato činnost byla provedena prakticky během dvou dnů a poté se naplno rozběhly práce na samotné hrázi, jež by i s kolaudací celého díla měly být dokončeny v šibeničním termínu, do 15.12.2015. Šéf prováděcí firmy p. ing. Košán spolu s technickým dozorem stavby ing. Práškem vše pravidelně konzultují na pravidelných kontrolních dnech a vše směřuje k tomu, že termín bude dodržen. V zimním období pak bude ještě brigádnicky odstraněn křovinovitý porost na protilehlé straně v pohledu od "skály" a když bude dostatek vody, začne se s pozvolným napouštěním rybníka. Následně se pak musí nechat jedno vegetační období bez rybí obsádky a v budoucnu nikdy nesmí tato vodní plocha sloužit k chovu vodního ptactva. Dále je přísně stanoveno, jaké ryby se v rybníku budou moci nasazovat: kapr obecný, lín obecný, candát obecný, perlín ostrobřichý. Ale je otázkou, zda vůbec bude rybník sloužit k chovu ryb či k nějakému jinému využití; tím se budeme zabývat v dalších měsících.

Ještě bych se v krátkosti vrátil ke svému článku z minulých novin, kde jsem se zmínil, že bude nutné od příštího odpočtového období přistoupit ke zvýšení ceny obecní vody. Netrvalo dlouho a už se objevily zaručené zprávy, že voda bude stát tolik a tolik, dokonce už zazněla konkrétní cena a →

VYBÍRÁME Z OBSAHU

DRAKIÁDA



více na str. 4

ŠVEJKŮV POCHOD



více na str. 7-8

SPISOVATEL EMIL KINTZL



více na str. 13

POZVÁNKY NA AKCE

více na str. 14

to 50 Kč/kubík. Chtěl bych proto touto cestou všechny šířitele dezinformací a ostatní spoluobčany uklidnit; jednání o nové ceně ještě neproběhla a v této době ani nejsou na pořadu dne. Nejdříve zpracujeme analýzu spotřeby vody za poslední 3 roky a podle toho spočteme průměrnou spotřebu vody na obyvatele. Poté se teprve budeme rozhodovat, jaký postup zvolíme; v žádném případě nechceme případným navýšením ceny poškodit ty občany, kteří se snaží s vodou šetřit a počínají si hospodárně.

Rád bych Vás všechny poprosil, protože podzim je v plném proudu a listí ze stromů padá čím dál tím víc, abyste veškeré shrabané listí vyváželi do velkého kontejneru, který je v současnosti umístěn na návsi. Postupně bude ještě přemístěn do mateřské školy a také do blízkosti parku, kde je stromů nejvíc. Všechny velké obecní plochy se budeme snažit vyčistit nasazením brigádníků, ale plochy před svými domy (např. chodníky, vjezdy a pod.) by si měl uklidit každý sám. Tady je na místě poděkovat místnímu výrobně-obchodnímu družstvu a hlavně jeho předsedovi p. Kandrovi, za výbornou spolupráci, která

se netýká jen poskytování kontejnerů, ale zahrnuje spoustu dalších oblastí. Zatím se ještě nestalo, že bychom se na něčem nedohodili.

Závěrem bych Vás rád pozval na besedu na téma "**Zmizelá Šumava**", která se uskuteční v sobotu 21. listopadu od 17.00 hodin v předsálí Kulturního domu. Jsme moc rádi, že naše pozvání přijal spisovatel, velký znalec Šumavy a žijící šumavská legenda, pan **Emil Kintzl**. V této souvislosti bych rád připomenul, že ve vestibulu Obecního úřadu je stále možnost si prohlédnout výstavku, "**zaniklé a zničené vesnice na Šumavě po roce 1945**", protože i toto téma bude obsahem této velmi zajímavé besedy. Nenechte si proto uniknout možnost dozvědět se něco o Šumavě i z jiné stránky.

A protože, až je to skoro neskutečné, se opět blíží adventní období, dovoluji si Vás už teď pozvat na již tradiční rozsvícení našeho společného vánočního stromu u kapličky sv. Anny, které proběhne v pátek 27. listopadu od 17.00 hodin.

Přeji všem krásný, barevný listopad a poté snad už i konečně bílou zimu.

Václav Dušek, starosta obce

NAŠI JUBILANTI

V měsících **listopadu** a **prosinci** oslaví několik našich spoluobčanů významná životní jubilea. Všem jmenovaným přejeme do dalších let především hodně zdraví, štěstí a dny plné pohody.

Listopad

Kábová Zdeňka (čp.104)	1. listopadu	70 let	Stejskalová Marie (čp.6)	14. listopadu	64 let
Doležal Petr (čp.139)	11. listopadu	65 let	Škudrna Karel (čp.96)	19. listopadu	89 let
Marková Valentina (čp.147)	12. listopadu	60 let	Krlišová Jitka (čp.148)	28. listopadu	72 let
Pučilová Ladislava (čp.128)	14. listopadu	60 let			

Prosinec

Červený Josef (čp.70)	5. prosince	85 let	Langrová Libuše (čp.135)	21. prosince	80 let
Hokrová Anna (čp.133)	7. prosince	65 let	Bláhová Zdena (čp.74)	24. prosince	63 let
Průchová Helena (čp.15)	7. prosince	85 let	Klečková Eva (čp.63)	25. prosince	70 let
Brožová Marie (čp.131)	14. prosince	72 let	Červená Otýlie (čp.70)	28. prosince	87 let
Korbelová Miluška (čp.29)	14. prosince	88 let	Štěch Jaroslav (čp.75)	29. prosince	74 let

jka

Události, zajímavosti, střípky.....

- O letošní pouti svatého Bartoloměje se konalo několik tradičních akcí. Kromě kolotočů a různých jiných atrakcí v prostoru celé návsi podnikatele pana Josefa Třísky zde postavilo prodejní stánky čtrnáct obchodníků s rozmanitostí prodeje. Nabízeli hračky, občerstvení, pouťové cukrovinky, oblečení, střelnici a hru kutálení míčků o drobnou výhru suvenýrů, pouťové štěstí, šperky z korálků, kovové náramky a řetízký. Také zbraně a suvenýry k lovu zvěře, kde stál na „stráži“ metr dvacet vysoký, ručně vyrobený, plechový zbrojnoš. Sobotní večerní zábava v sále kulturního domu s Melodionem nalákala na sto sedmdesát, převážně mladých a cizích hostů. Sobotní odpoledne patřilo prvně dvouhodinovému venkovnímu koncertu kapely Otavanka z Horažďovic, i tam přišlo posedět na padesát lidí.

- U hráze Mlýnského rybníka byla koncem srpna hledačkou pana Josefa Chalupného nalezena americká protitanková mina z 2. světové války. Přivolaní pyrotechnici z Českých Budějovic zjistili typ podle katalogu a že je sice bez rozbušky, ale stejně nebezpečná a odvezli jí k likvidaci.
- Odpolední mši ke svátku svatého Václava sloužil na volném prostranství a v kostelíku sv. Bartoloměje za účasti dvaceti pěti osob pan farář Stanislav Bušta.
- Třetí ročník Drakiády pro děti i dospělé se konal na horním fotbalovém hřišti v sobotu 10. října. Podrobněji uvnitř novin.
- Posvícenské posezení se konalo v sobotu 17. října s doprovodem hudby pana Vondráška. Z celé vsi se vybralo, pro získání tancem dámské volenky, pouze devatenáct hnětynek. Tombola o dvaceti výhrách se losovala ze sto lístků. Již několik let se nedaří posvícenskou zábavou zaplnit ani vestibul, přišlo pouhých třicet lidí, přesto ale zábava nevázla.
- Odstranění a okleštění stromů a jiných porostů je nutné provést od 1. října do 15. listopadu, jak zní žádost ČEZ Distribuce. Podrobnější informace jsou vyvěšeny na úřední desce Obecního úřadu Svěradice.
- Pak, že se ve Svěradicích nelze ztratit. Starší paní přišla na Obec, že autem ze sousední vesnice odvezli s manželem svojí kamarádku do jednoho domu (jméno popletli a číslo popisné nevěděli vůbec) na návštěvu a když jí chtěli vzít zpátky, dům nenašli. Příbramáci nás prý za dobrou radu zase někdy provedou na oplátku ve svém městě.
- Podzimní humanitární sbírka šatstva a ostatních nepotřebných věcí z domácností proběhne ve dnech od 16. do 28. listopadu. Sklad se plánuje opět v klubovně v areálu MŠ. Leták bude včas vyvěšen.
- Oblíbenou mulčovací kůru na záhoncích proti plevelu „s námi nebojácně třídí“ **žluna zelená**. Jeden z krásně zbarvených datlovitých ptáků si takhle hledá hmyz na obživu.
- Zloději si nedají pokoj, vyčíhnou, kdy je dům na chvíli prázdný, bez domácích i bez psa a hned tam vlezou. Alespoň tak se stalo v srpnu v domě za návsí. Proto se zamykejme a buďme ostražití.
- Obec Svěradice žádá občany i chalupáře o úhradu vodného, případně poplatku za odpad a ze psů.
- V době suchého léta, bez kapky deště, se to fakt „dost“ hodí. Potrubí vedení obecní vody prasklo letos už dvakrát, jednou před poutí a jednou před posvícením. Závady byly včas odstraněny a uniklá voda naštěstí neohrozila další dodávku z vrtů.
- Beseda Zmizelá Šumava se spisovatelem panem Emilem Kintzlem se uskuteční ve vestibulu kulturního domu v sobotu 21. listopadu. Podrobněji uvnitř novin.
- Slavnostní rozsvícení vánočního stromu u kapličky plánuje Obec Svěradice na pátek 27. listopadu v 18.00 hodin. Koledy zazpívá Volné sdružení zpěváků a muzikantů z Horažďovic a děti z místní MŠ. Podávat se bude svažené víno, grog a čaj. Předtím v 16.00 hodin proběhne ve vestibulu kulturního domu ukázková adventní vazba paní Jitky Janečkové a pro děti zdobení perníčků.
- Obec Svěradice se zúčastní v pátek 4. prosince hromadného vypouštění balónků dětmi s přáním k Ježíškovi. Podrobněji uvnitř novin.



žluna zelená

jka

Svoz nebezpečného a velkoobjemového odpadu v obci Svěradice

proběhne v **sobotu 31. října v 8.00 hodin** v prostoru za obchodem ZKD.

Sbírat se budou mobilním sběrem na místě: zářivky a výbojky, elektrické akumulátory, baterie, galvanické články, upotřebené oleje, zbytky barev, kyseliny, louhy, rozpouštědla, zbytky spotřební chemie, pesticidy, herbicidy a léky.

Do velkoobjemového odpadu se řadí: pneumatiky, nábytek, koberce, okna, apod.

A ZASE TI PSI. . .



V minulém čísle našich novin jsme řešili problém volně pobíhajících psů. Ti, kterých se to týká, si sami odpoví, zda pro jeho vyřešení něco udělali nebo ne.

Nyní je tu ale ještě jedna věc. Někteří chodí své psy venčit a je jedno jestli volně nebo na vodítku. A po nich zůstávají na cestách tzv. „hromádky“. Ve městě je musí majitel psa pod pokutou uklidit, ale co na venkově? „Eňo“ uprostřed louky, pole, lesa není třeba řešit, ale pokud na něco takového narazíme po otevření vrat, na procházce uprostřed cesty nebo na hřišti u laviček, pak už to problém je. Tím větší, čím větší pes ho tam zanechal. Doma na dvorku si každý po psu uklidí, tak proč to neudělá i na veřejném prostranství? Protože to už není moje, ale obecní? Vždyť vzít si s sebou

pytlík na exkrementy snad zas takový problém není!

DRAKIÁDA

V sobotu 10.října se na horním fotbalovém hřišti konal již 3.ročník svéradické drakiády. Od 13.30hodin probíhala prezentace účastníků a jejich létajících svěřenců; ve 14.00 pak začalo hlavní klání. Soutěžilo 21 dvojic ve složení pán+drak.

Původní trojice soutěžních kategorií - *krasavec*, *letec*, *vozembouch* – se rozšířila o kategorie *zdrhač* a *tanečník*. I když počasí přálo jen částečně a s větrem přišla i mlha a zima, všichni se snažili o dosažení co největší výšky. Na závěr obdržel každý účastník pamětní diplom a balíček sladkostí a



ještě si mohl opéct buřta na připraveném ohni. Současně bylo zajištěno i občerstvení ve stánku na hřišti panem Martinem Heimlichem.

Akce, která byla připravena členy zastupitelstva a moderována panem Ivem Smitkou, proběhla v přátelském a sportovním duchu. Již nyní se můžeme těšit na její další ročník.

POSVÍCENÍ

A stejně jako loni, tak se i letos zastupitelé snažili trochu rozproudit život v obci a dodržet tradice. Připravili proto posvícenskou zábavu, která se konala v sobotu 17.října ve vestibulu kulturního domu. Hudební produkci zajistil všem dobře známý Honza Vondrášek, který se opravdu snažil a zahrál pro každého něco. Součástí zábavy byla dámská volenka, do které se sešlo bohužel pouze 19 hnětynek. Vypadá to, že tradice ustupují a hnětynky se nepečou. Dalším bodem byla malá tombola o příjemné, zajímavé a chutné ceny.

I přes to, že účast nebyla valná, což je velká škoda, všichni se velice dobře bavili, zatancovali a spokojeně se vraceli domů.

Zastupitelstvo obce se v posledních 2 letech snažilo oživit tradici posvícenských zábav formou malé zábavy ve vestibulu KD. Věřili jsme, že se najde alespoň 40-50 lidí, kteří se na tradiční posvícení přijdou pobavit a prožít toto období jako naši předci, tj. tancem, zpěvem a bujarým veselím. Tento pokus se však nepodařil a většina lidí dala jasně najevo, že tímto způsobem slavit posvícení nechce. Bereme proto tento signál na vědomí a podobně jako silvestrovské zábavy, nebudeme pořádat ani ty posvícenské.

Blanka Vlčková

Doc. Thdr. P. Karel Flossmann (13.10. 1925 – 22. 12. 2000)

V neděli 11. 10. se před kostelem sv. Jana Křtitele ve Velkém Boru konala malá slavnost, odhalení pamětní desky uznávanému a oblíbenému P. Karlu Flossmannovi, jako poděkování obce a farnosti Velký Bor za jeho práci při opravě a zvelebení nejen velkoborského kostela, ale i dalších kostelů a kaplí v blízkém okolí.

Páter Karel, jak jej farníci nejčastěji oslovovali, se narodil 13. října 1925 v Dominikánských Pasekách na Příbramsku. Po středoškolských studiích v Praze a Táboře se v roce 1944 přihlásil na Bohosloveckou fakultu v Českých Budějovicích, kde byl 26. června 1949 vysvěcen biskupem mons. Thdr. Josefem Hlouchem na kněze. Jistě tehdy netušil, že se po složitých životních peripetích jednou do města na soutoku Vltavy a Malše vrátí Svůj kněžský život zahájil jako kaplan ve Stráži nad Nežárkou a po čtyřech měsících od 1. 1. 1949 začal působit v Sušici a v pohraničních farnostech spravovaných ze Sušice, kde sloužil do 15. 8. 1960. Mezitím byl v letech 1952 – 1954 povolán k vojenské základní službě a jako třídní nepřítel musel nastoupit službu u pověstných vojenských jednotek PTP, kde získal značnou praxi ve stavebnictví, kterou pak zúročil při opravách několika desítek kostelů a kaplí. Vojenská služba byla pro něj tvrdá životní škola, kdy musel snášet těžkou dřinu, ponižování až na samou hranici lidské důstojnosti, tvrdé tresty a lampasáckou šikanu. Po vojně se Páter Karel vrací zpět na Sušicko, kde již na některých farnostech, jako v kostele na Mouřenci, v Dobré Vodě a na Zhůří u Javorné ustává církevní život. Po rozhodnutí správy nově vzniklého újezdu Dobrá Voda, musí být obec Zhůří vyliďněna a v dubnu 1952 sem Páter přijíždí sloužit poslední mši svatou v kostele Nejsvětější Trojice tamějším lidem na rozloučenou. Po skončení mše zhasíná věčné světlo, zamyká dveře kostela a zanedlouho je obec včetně kostela srovnána se zemí. Zakrátko se stává v Sušici nepohodlným a tak se roku 1960 Karel Flossmann stěhuje do Měčína, kde si již po pár týdnech působení získává velkou oblibu u svých farníků. Zde slouží do roku 1964, kdy je přeložen na Velký Bor, kam přichází s hospodyní kanadského původu paní Ednou Novotnou, která již v poměrně pokročilém věku vedla svědomitě jeho domácnost. Po její smrti ji vystřídala velmi pečlivá a obětavá paní Marta Kanyzová. Obě vytvářely pro kněze spolehlivé a klidné zázemí. V novém působišti spravuje také farnosti Pačejov a Chanovice.



Po nástupu na farnost ve Velkém Boru se nejdříve pouští do radikální přestavby fary, která měla již tehdy zastaralé interiéry a nevyhovující občanské vybavení. V té době byl již P. Karel Flossmann znám svými schopnostmi jako stavitel a za sebou měl kompletní obnovu více jak 20 venkovských kostelů a kaplí na Sušicku a Měčínsku. V roce 1972 začal generální opravu kostela sv. Jana Křtitele ve Velkém Boru opravou věže, kdy byla střecha na věži opatřena novou krytinou z měděného plechu zakončenou pozlacenou kopulí s křížem a dále byla zhotovena nová vnější omítka kostela, střecha, okapy a okna. V roce 1974 se práce přesunuly do hlavní lodě kostela, kde byl zhotoven nový dřevěný strop, nová konstrukce kruchty, ústřední topení, vysoušení obvodu zdiva a nová elektroinstalace. V roce 1977 byly opravy dokončeny včetně nových varhan od varhanáře Hegera z Hořovic. Na pomocných pracích při opravách kostela se dobrovolně a většinou zdarma ve svém volném čase podílelo mnoho lidí z obcí farnosti i okolí. Slovo Pátera Karla mělo váhu, a tak dokázal získat nejen pro toto dílo řemeslníky různých profesí, pomocné síly, restaurátory, výtvarníky, zvonaře, vedoucí pracovníky podniků, funkcionáře i státní úředníky, aniž by si počínal jako kolaborant tehdejšího režimu. Byl nesmírně manuálně zručný, dokázal se postavit ke každé práci, obléci montérky a pomáhat kde se dalo. V roce 1987 se podařilo Páteru Flossmannovi zařídit zhotovení dvou nových zvonů Kašpara a Melichara pro kostel ve Velkém Boru



z dílny zvonařské rodiny Manoušků ze Zbraslavi u Prahy. Zvony byly 25. 7. 1987 slavnostně vysvěceny českobudějovickým kapitulním vikářem mons. Josefem Kavalem a za asistence velkoborských hasičů byly zavěšeny ve spodním patře věže místního kostela sv. Jana Křtitele. Slouží ke cti občanů velkoborské farnosti a dalších, že tehdy jako dárci přispěli částkou 75 tis. Kčs z celkové ceny zvonů, která činila 85 tis. Kčs. Specialitou pana faráře byl neutuchající humor, pohotový a výstižný vtip v každé situaci a pro pobavení každého člověka, s kterým se setkal. Tím mj. dokázal i při jednání s úřady dosáhnout potřebného cíle. Býval veselým a oblíbeným společníkem nejen mezi svými farníky, ale i v širokém okolí. V letech 1979-1984 se podílel také jako uznávaný odborník na Starý zákon na jeho překladu do češtiny, dále se věnoval studiu bibliistiky a jazykům biblických národů, které završil v roce 1983 a získal doktorát teologie.

Ve Svěradicích často pracovně i přátelsky navštěvoval pana Josefa Smitku a zúčastnil se vysvěcení svěradického kostelíka sv. Bartoloměje a svěcení nového zvonu 28.10.1995

Ve Velkém Boru Páter Karel Flossmann sloužil do 1. 9. 1991, kdy se vrátil do Českých Budějovic, místa svých studií, kde byl jmenován prvním děkanem nově zřizované Teologické fakulty Jihočeské university a v roce 1992 se stal docentem biblické starozákonní vědy na TF JU. Posléze musel z místa děkana odstoupit pro podezření ze spolupráce s STB. I když ho soud očistil, nechalo mu toto podezření do konce jeho života stín na duši. Bez ohledu na přibývajících léta neúnavně dále pracoval. Vědecké stati, pojednání, rozborů, publikační činnost, přednášky na teologické a pedagogické fakultě univerzity, vedení seminářů, prohlubování vědomostí dalším studiem, ředitelování Českému biblickému dílu a k tomu obětavě pomáhal při pastorační činnosti v Českých Budějovicích a okolí. Dožil se také návratu duchovního života na Zhůří a dne 3. září 1999 zde vysvětil novou kapli vystavěnou na místě zničeného kostela. Od roku 1991 se tam na holé pláni nad říčkou Křemelnou scházívali starousedlíci a nikdy nezapomněli svého pátera pozvat. Životní pouť Doc. ThDr. P. Karla Flossmanna se uzavřela náhle uprostřed rozdělané práce v pátek 22. 12. 2000 ve věku 75 let. Pohřeb se konal 3. ledna 2001 v Sušici, kde byl uložen do rodinného hrobu za účasti Otce biskupa ThDr. Antonína Lišky a mnoha dalších duchovních, spolupracovníků, posluchačů a věřících. Žil velkolepý život naplněný neúnavnou činností ve prospěch farností, obcí i celé církve. Jeho dílo je obdivuhodné a zasluhuje si trvalou úctu.

Václav Strolený, Marie Šulcová

Pracovníci obce

V posledních třech letech pracovali pro obec v rámci programu Úřadu práce "vytvoření pracovních příležitostí v rámci obecně prospěšných prací" dva pracovníci, Hanka Šimánková a Jarda Pučil ml. Tento program k 31.10.2015 byl zatím ukončen a pro další období se připravuje další, zatím však nevíme za jakých podmínek a od kdy by měl platit. Vše však nasvědčuje tomu, že obce budou mít i v dalších letech možnost požádat Úřady práce, aby dlouhodobě nezaměstnaní lidé mohli být, v případě jejich zájmu, využiti veřejně prospěšné práce v rámci úklidu obecních ploch.

Vzhledem k tomu, že oba naši současní pracovníci z různých důvodů s prací pro obec končí, rádi bychom zatím samozřejmě předběžně, oslovili případné zájemce o toto zaměstnání. Je na to zatím čas, protože přes zimu se úklid neprovádí a tak počítáme s tím, že smlouvy bychom uzavírali od 1.3.2016. Jedná se o nenáročnou práci v místě bydliště s třicetihodinovou týdenní pracovní dobou a s nárokem na poměrnou část dovolené (podle odpracovaných měsíců). Přednost mají občané s trvalým bydlištěm ve

Svěradicích, ale do pracovního poměru můžou být přijati i uchazeči z blízkého okolí. V případě zájmu se můžete už teď hlásit na Obecním úřadě s tím, že jakmile budou vyhlášeny přesné podmínky na rok 2016, můžeme se domluvit na předběžném zaměstnaneckém poměru.

Závěrem bych rád jménem obecního zastupitelstva poděkoval za odvedenou práci paní Hance Šimánkové, která příští rok odchází do předčasného důchodu. Za tři roky odvedla kus poctivé práce a díky ní jsme měli naši obec neustále vzorně uklizenou. Poděkování patří i Jardovi Pučilovi mladšímu, který pro obec pracoval 2 roky a sám se rozhodl, že už pokračovat nebude.

vdu



na

ŠVEJKŮV POCHOD 2015

Den první - středa 16.9. Ve středu ráno vyrazíme ve trojici (Karel Löffelmann st., Karel Löffelmann ml. a Petr Löffelmann) vlakem z Horažďovic předměstí do Volyně, stejně jako každý rok. Trasu na zříceninu Helfenburk jsme zvolili trochu jinou, než předešlé roky. Byla to cesta sice o něco delší, ale šli jsme dlouhé kilometry pěkně v lese. Prošli jsme Litochovicemi a Čepřovicemi a dále pak po modré turistické značce až na hrad Helfenburk. Po odpočinku scházíme s kopce do Bavorova. Odpoledne stoupáme vzhůru po lesních cestách téměř nedotčenou přírodou a míváme statek U Štástků a Vodňanské Svobodné Hory. Okolo šesté hodiny přicházíme na krásné místo a před námi se otevírá pohled na Vodňany, Temelín a v dáli v zelené jihočeské krajině svítí bílá Hluboká. Pokračujeme lesem dolů, do vesnice Pražák, kde na místním hřišti v kabinách spíme první noc. Středa je za námi, počasí i nálada výborná a v nohách máme dobrých 27 kilometrů.



Den druhý - čtvrtek 17.9. Ráno se k nám připojuje další účastník, Venca Dušek a z Pražáku směrem na Vodňany odcházíme už ve čtyřech. Z Vodňan pak naše cesta vede kolem Radčického rybníka, přes obec Milenovice, za kterou pak scházíme k řece Blanici. A protože jsme v časovém předstihu a současně je krásný slunný den, rozhodla se většina účastníků výpravy, že se na chvíli utáboříme a únavu smyjeme ve vodách "příjemně" studené Blanice. Poté se vydáváme po levém břehu řeky



směrem na Protivín, kde již tradičně několik let obědváme v restauraci Belveder přímo v areálu místního pivovaru. Odpoledne pak naše cesta vede směrem na obec Maletice (známou z oblíbené písničky) a odtud pak stoupáme po nové trase, která vede většinou v lesní kopcovité oblasti a nekonečně se táhne. Po několika zastávkách nutných k občerstvení se konečně blížíme k místu dalšího nočního odpočinku, Putimi. Tam nás místní starosta ubytovává v místním fitcentru (posilovně), kde v příjemném prostředí trávíme druhou noc.

Den třetí - pátek 18.9. Naše řady se opět rozšiřují, ráno do Putimi přijíždí Pepa Smitka a tím doplňuje počet účastníků na konečnou pěťici. Úvod dnešní cesty vede kolem rozlehlého rybníka jménem "Řežabinec", po levé ruce nám pak zůstává památník Jana Žižky a přes Sudoměř, kolem jedenácté hodiny, přicházíme do obce Čejetice. Zde si v místní prodejně ZKD dáme jedno lahvové a již míříme směrem na Štěkeň. Tam rychle poobědváme a protože se začíná kazit počasí, vedou naše kroky prudkým stoupáním do Slatiny, malé půvabné vesničky ukryté v lesním porostu. Ani zde se dlouho nezdržíme a krásnou krajinou pokračujeme po lesní cestě na Kbelnici a odtud pak po asfaltové silnici na Radomyšl. Asfaltku brzy opouštíme a polňačkou se pak dostáváme ke krásnému monumentu městyse Radomyšl, kostelu sv. Jana Křtitele. Pak už jen sejdem dolů do obce a po krátké zastávce v hospodě Na Křenovce se ubíráme k místu našeho dalšího nočního odpočinku. V nově vybavených ubytovacích prostorách venkovního plaveckého stadiónu pak prožíváme naši třetí noc.

Den čtvrtý - sobota 19.9. Poslední den našeho putování začíná tradičním "lahváčem" v prodejně v Radomyšli a poté začneme odkrajovat poslední kilometry celého pochodu. Po průchodu vesniček Leskovice a Chrástovice se z asfaltky odkloňujeme na místní cestu a míříme přes pastviny směrem na Doubravici. Tam proběhla tradiční občerstvovací zastávka a pokračovalo se přes Nahošín, Katovsko do Čechelovic. Zde jsme využili krásné viditelnosti a zážitkem byl neskutečně krásný výhled na nejvyšší ➔

vrchy Šumavy. Poté na nás již čekal v místní hospůdce čerstvě připravený guláš s plzeňským pivem a poté závěrečná etapa celého putování. Přes Slivonice a nejvyšší vrchol Radiny scházíme do Svěradic a v Hospodě u Turků oficiálně zakončujeme "Švejkův pochod 2015".

ČESKÝ JEŽÍŠEK



Obec Svěradice se ve spolupráci s místní **mateřskou školou** zapojí do akce s názvem **HROMADNÉ VYPUŠTĚNÍ BALÓNKŮ S PŘÁNÍM K JEŽÍŠKOVI - "POKUS O REKORD 2015"**

Cílem je překonat rekord v počtu balónků vypuštěných v jeden okamžik z celé republiky.

Akce proběhne v pátek **4.12.2015 v 15.15 hodin** (+/- 2 minuty) na zahradě Mateřské školy. Balónky budou vypuštěny na pokyn z rozhlasové stanice Rádio IMPULS.

Sraz všech zúčastněných bude ve 14.30 hodin na zahradě Mateřské školy, kde budou všem rozdány již nafouknuté balónky s připevněným přáníčkem.

Zveme všechny děti, rodiče a místní občany bez rozdílu věku, aby tuto akci přišli podpořit a strávili tak příjemné předvánoční odpoledne s Ježíškem.

Každý účastník si může po akci prohlédnout nově zrekonstruovanou naši školku, vánoční výzdobu a práce dětí.

Pro všechny přítomné děti bude následně v jídelně MŠ probíhat zdobení vánočních perníčků.

S přáním hezkých podzimních dnů za celý kolektiv MŠ **Klasová Naďa – ředitelka**
a za obec Svěradice **Václav Dušek - starosta**

Vážení spoluobčané,
jménem *Transfuzního oddělení Klatovské nemocnice, které je spádové i pro naši oblast,*
tímto zveřejňujeme tuto výzvu...

Staňte se dárci krevní plazmy – příležitostní či pravidelní



**TRANSFUZNÍ
ODDĚLENÍ
KLATOVSKÉ
NEMOCNICE**



"Nejvzácnější tekutinou na čtyři", jak se v křížovkách píše, byla, je a zřejmě i v budoucnu zůstane KREV. V posledních letech ale získává v medicíně na významu i jedna konkrétní složka krve takzvaná **krevní plazma**. Nejen že se dá využít

jako doplněk transfuze krve, ale je i nenahraditelná ve farmacii pro výrobu mnoha životně důležitých léků. Také plazma má potenciál uzdravovat a zachraňovat životy. A je svým způsobem i důležitá i pro zachování rozsahu nemocniční péče v regionu Klatovska a Domažlicka. Přidejte se, prosíme, k jejím dárčům!



10 + 1 důvod, proč se stát dárce krevní plazmy

- **Plazma zachraňuje lidské životy** – Léčba plazmatickými bílkovinami se užívá v každodenní medicíně, hlavně při léčbě závažných život ohrožujících nemocí a v naléhavých ➤

chirurgických případech, např. popáleniny, náročné chirurgické zákroky včetně transplantací; poruchy srážlivosti krve (zejména hemofilie); poruchy imunitního systému; závažná onemocnění plic a jater; Rh inkompatibilita krve matky a plodu; vzteklnina, HIV, trauma (hlavně u dětí).

- **Odběr plazmy nezatěžuje organismus** – Plazma je součástí krve. Z těla ji ale lze odebrat i samotnou. Tvoří ji voda, minerální látky a pro využití nejdůležitější plazmatické bílkoviny, které nikde jinde nevznikají a nelze je uměle vyrobit. Na rozdíl od odběru krvinek nemá odběr bílkovin, minerálů a vody na organismus zdravého člověka žádný zřetelný vliv. Odebranou plazmu si tělo opět doplní do dvou dnů.
- **Odběr plazmy nebolí** – S výjimkou malého píchnutí sterilizovanou jehlou do žíly na ruce je odběr plazmy takzvaná plazmaferéza bezbolestná. Řídí ji přístroj, který odebere v jednom cyklu 750 až 800 ml plazmy.
- **Vícečetné odběry se oceňují Jánského plaketou** - Stejně jako odběry krve jsou i odběry plazmy oceňovány Českým červeným křížem resp. udělením plakety Prof. MUDr. Jana Jánského a to bronzovou (10 odběrů), stříbrnou (20), a zlatou (40) a dále pak Zlatým křížem ČČK (od 80 odběrů). Počítají se jen odběry, kdy dárci nevyužijí finanční kompenzaci.
- **Dárcovství plazmy lze kombinovat s darováním krve** – Krev lze opětovně darovat nejdříve po dvou měsících, plazmu již po 14 dnech. A mezi odběrem krve a plazmy je třeba interval měsíc a při opačném pořadí jen dva dny. Lze tak střídavě darovat krev i plazmu, aniž by byl jakkoli pozdržen cyklus odběrů krve.
- **Dárce plazmy není nikdy odmítnut** - Pokud dárce splňuje zdravotní podmínky, věkovou hranici, časový interval mezi odběry, není nikdy důvod dárce plazmy odmítat. Využití plazmy neovlivňuje krevní skupiny a je natolik široké a expirace natolik dlouhá, že nemůže dojít k tomu, že by vzácná tekutina nebyla včas využita, jak někdy hrozí v případě krve.
- **Dárce může dostat za odběr finanční náhradu** - Dárcovství je věc společenské odpovědnosti, dobrého pocitu z nezištné pomoci lidem, kteří krev či plazmu nebo léky z ní potřebují a to nezdědka i k záchraně života. Odběr ale trvá hodinu a dárci musí přijet přímo do nemocnice, což je stojí čas i dopravu. Na vyžádání proto dostávají kompenzaci 300 Kč.
- **Za chvíli s přáteli hořkosladká odměna** – Na TO Klanem jsou čtyři odběrová křesla, která jsou obsazována v cyklech. Ideální je, pokud na každý cyklus přijde skupina přátel, kteří si tak spolu mohou „poklábosit“, shlédnout na DVD oblíbený pořad, strávit spolu pohodovou hodinku a po ní obdrží od sponzora nefiltrované pivo vyráběné speciálně pro naše dárce.
- **Jednou můžete plazmu sami potřebovat** – Bylo by pochopitelně lépe, kdyby nebyly nemoci, úrazy, zdravotní potíže a nebylo třeba nemocnic ani transfuzních oddělení. Je lepší být zdrav a každému to přejeme. Bohužel ne každému je osud nakloněn. Nemoci a úrazy si nevybírají. Lze si ale často vybrat způsob léčby. Je vhodné myslet už dopředu na to, aby ta možnost výběru léčby vždy byla.
- **Volných termínů je a bude vždy dostatek** – Odběry se dělají výhradně v odběrové místnosti TO Klanem. Zatím se cykly plánují na pracovní dny od 7:30, 9:00, 10:30, 13:00 a v pátek také od 6:00. Nejbližší volné termíny jsou vždy uvedeny na webu Barometru krevní plazmy www.klanem.cz/plazma nebo na bezplatné telefonní lince 800 292 700. V případě zaplnění uvedených cyklů nebo pravidelného zájmu dárců o jiný termín jsme připraveni je rozšířit.
- **Darování plazmy pomáhá zachovat rozsah nemocniční péče v regionu** – Nebudeme tajit, že odebrání plazmy je v systému financování českého zdravotnictví zajímavým příjmem. Více dárců a více odběrů nepředstavuje jen větší pomoc pro pacienty závislé na léčbě z plazmy, ale i větší příjmy nemocnice. A vzhledem k tomu, že systém financování naopak činí mnohá jiná pracoviště ztrátovými, pomáhá darování plazmy ztráty těchto pracovišť kompenzovat a zachovat jejich existenci v tomto regionu.

Více na www.klanem.cz/plazma nebo na www.facebook.com/krevaplazma

Kolektiv Transfuzního odd. Klatovské nemocnice

CO SE V POSLEDNÍ DOBĚ UDĚLALO, OPRAVILO, ZAŘÍDILO



- **Jarda Korbel, Petr Löffelmann, Bohouš Brož,**
Milan Šmrha

- vyčištění plakátovací vývěsky od starých tiskovin
- **Hana Šimánková**
- oprava zrcadla na křižovatce na Drahách (u Pavlovců)
- **Jarda Korbel**
- vytažení rozbitého vodního čerpadla z vrtu č. 5 a instalace nového
- **Lád'a Hlína, Petr Löffelmann, Jarda Korbel.**

- Oprava náklonného zařízení na májku
- **Bohouš Brož**
- odstranění uschlé tůje na pozemku p.č. 2792/9 mezi domy č.p. 84 (Kopáčků) a 87 (Doubků)
- **Vašek Šilhan, Jarda Korbel**
- oprava havárie přívodu vody do KD (prasklé potrubí) a výměna vodovodního kohoutku ve sklepech KD
- **p. Jiří Macháček**
- úklid "Vzácného vršku", odstranění odpadků, vyřezání uschlých křovin a překážejících větví
- **Jarda Pučil ml.**
- vykopání a znovuzabetonování trubky pro usazení vánočního stromu



Uprchlická krize

Přestože již dlouhou dobu nejvíce rezonuje v české (resp. evropské, potažmo světové) společnosti téma „uprchlická krize“, dosud jsem se mu alibisticky vyhýbal. Takový postoj jsem volil zejména kvůli výjimečné ožehavosti problému, jenž český národ polarizuje podobným způsobem jako prezidentská volba. S tím rozdílem, že zde ovlivňujeme osudy cizí, nikoli svoje, což klade mnohem větší důraz na uvědomění a morální identitu každého z nás. Došel jsem však k názoru, že 1) se nelze zbaběle vyhýbat určité otázce jen proto, že působí názorové rozbroje, 2) na počátku svého přispívání jsem se zavázal, že budu vždy reflektovat aktuální politické otázky a momentálně neexistuje politicky palčivější problém a 3) vzhledem ke svému studiu mezinárodního práva bych se o své znalosti v této oblasti měl podělit. V úvodu je ještě vhodné se zmínit, že článek bude koncipován především na základě objektivních faktů, nikoli domněnek, které mezi lidmi kolují.

Nejprve si vysvětlíme, kdo je to vlastně uprchlík. Uprchlíkem je fyzická osoba, která se nachází mimo svou vlast či zemi pobytu a má oprávněné obavy z pronásledování, nebo je neschopná přijmout či odmítá ochranu své země a to v důsledku rasových, náboženských nebo národnostních důvodů či příslušnosti k určité společenské vrstvě nebo i zastávání určitých politických názorů. Výčet důvodů je úplný, na základě čehož zjistíme, že lidé migrující z jiných příčin (typicky ekonomických) nejsou uprchlíky.

Ideálním řešením, se kterým, troufám si tvrdit, by souhlasila většina společnosti, by tedy bylo rozdělit migrující osoby na dvě skupiny – uprchlíky a ostatní. Pak se lze pravděpodobně shodnout na tom, že uprchlíkům by se mělo pomoci okamžitě, jelikož jsou to lidé ve svízelné životní situaci, již nezavinili. Ostatní by měli podléhat určité formě řízení o přijetí. Toto řešení je však utopické a nekoresponduje s faktickým stavem, jelikož je nerealizovatelné při takovém náporu.

Nastalá situace je tedy velkým celosvětovým problémem a nelze řešit uzavřením hranic, jak se mnozí lidé domnívají, neboť to by mělo velmi negativní následky. Nejenom, že by to byl krok zpět v postupné liberalizaci, ale zároveň by poklesla úroveň české ekonomiky, jelikož by pohyb spojený s mezinárodním obchodem podléhal kontrole. Koneckonců sama ekonomie předpokládá migraci lidí za prací, čímž se zajistí největší efektivita z hlediska využitelnosti pracovní síly. ➡

Tuto problematiku nemůžeme však zkoumat jen z pohledu ekonomie, poněvadž velkou roli zde hraje i otázka solidarity a morálky. Tyto dvě vlastnosti nás také odlišují od většiny jiných živočichů a zároveň utvářejí naši osobnost, především to, jak se chováme vůči jiným lidem v nouzi. V této souvislosti bych rád upozornil na zajímavý fakt, jenž bývá často opomíjen – země s největším počtem uprchlíků je Pákistán. Velké procento se nachází taktéž v Íránu a Libanonu. Co se týče nás Čechů samotných, emigrace v období komunismu čítala minimálně přes 200 000 lidí, kteří byli vřele přijati většinou v západních státech. Často rezonuje poznatek, že Češi nejsou potenciálně nebezpeční lidé, což nejen zavání předsudky, ale taktéž je nutné dodat, že emigrací tehdy překračovali zákon a z pohledu západních států byli součástí nepřátelského Východního bloku.

Uzavřu tedy tento výťah tak, že stoupající migrace je obrovský problém, její neřešení či ignorance však mnohem větší. Společnost je tímto tématem velmi rozdělena a každý jej vnímá z jiného pohledu. Já sám si vždy nejprve kladu otázku: Chtěl bych žít v zemi rozvrácené válkou se strachem o život svůj i životy svých blízkých, nebo bych raději vložil všechnu naději do nejisté budoucnosti v zemi jiné? A zejména podle této jednoduché a základní otázky se na tento problém snažím nahlížet.



Josef Smitka ml.

Vzpomínka na starostu pana Františka Smíška

Na státní svátek 28. října si připomínáme 84. výročí slavnostního odevzdání zdejší školní budovy, která byla vystavěna v rekordní krátké době. Stavět se začalo 19. května 1931 a kolaudace proběhla 20. srpna stejného roku! Slavnosti předání se zúčastnili vládní rada p. Boček (okresní hejtmán ve Strakonících), okresní školní inspektor p. Karel Mrzena, poslanec Národního shromáždění p. Rudolf Beran a samozřejmě také tehdejší vedení obce Svěradice zastoupené starostou panem Františkem Smíškem. Člověkem, který se nejvíce zasadil o to, že ve Svěradicích vyrostla tato stavba a jeho nezpochybnitelné zásluhy dokládá pamětní deska umístěna na budově školy a dále čestné občanství naší obce, které mu bylo uděleno při loňských oslavách "750 let od první písemné zmínky". Bohužel, jak to v českých krajích chodí, úspěch se neodpouští a v padesátých letech se rodina Smíšků stala pro některé lidi z obce nepohodlnou. Dále necháme mluvit paní Hanu Šimánkovou, která zaznamenala vzpomínky svého otce, syna pana starosty ze začátku třicátých let minulého století.

V roce 1952 přišlo z okresu rozhodnutí, že můj otec je "kulak a nepřítel státu". Citace z úředního spisu: "šetřením bylo zjištěno a prokázáno, že obviněný, jako samostatný zemědělec nesplnil povinnost svého povolání tím, že v roce 1951 nevěnoval pozornost péči dobrého hospodáře v zemědělské výrobě a současně nedodal ve značné výši zemědělské produkty, které jinak dodatí mohl, neboť předpis dodávek v obci byl rozepsán spravedlivě, aby jej každý mohl splnit. Tímto se projevil jako třídní nepřítel našeho pracujícího lidu se záporným postojem k práci, k lidově demokratickému zřízení a dnešní zemědělské politice, čímž současně zneuctil hospodářskou soustavu Československé republiky, založenou na vlastnictví podle zásady - půda patří tomu, kdo na ní pracuje -, jak v čl. II. odst.2 Ústavy 9.května uvedeno." Otec nechtěl vstoupit do družstva a my jako rodina prý jsme mu v tom pomáhali, třeba jen pasivně. Tatínka zavřeli na 6 let a celou naši rodinu dne 26.11.1952 vystěhovali. Dne 26.11.1952 odpoledne přijelo stěhovací auto, naložili pár nejn nutnějších věcí, do pytlů trochu uhlí a dříví. Nábytek jsme si mohli vzít jen nějaký, ale zvířata a vše ostatní jsme tu museli nechat. O ten se postarali a vše rozebrali "hodní sousedé". Já jel se stěhovacím autem, ale maminka a sourozenci museli jet vlakem v doprovodu esenbáka (příslušníka Sboru národní bezpečnosti). Manželka se synem zůstali u jejích rodičů a přijeli za mnou až v květnu 1953. Přivezli nás do obce Červený Potok, ze které předtím odsunuli Němce. Tato obec leží v blízkosti hranic s Polskem. ➡

Přijeli jsme tam ve 2 hodiny v noci a čekali až do rána v autě, než si nás přišli převzít. Neměli pro nás žádné ubytování, tak nás dali do místní jídelny. V Červeném Potoku jsme žili asi 2 roky, potom nás přestěhovali na Hedeč a tam jsme byli donuceni jít dělat do kravína. Asi po dalších 2 letech nás stěhovali zpátky do Červeného Potoka, kde jsme denně pracovali na polích.

Otce nejdříve uvěznil v Černošicích u Plzně, pak ho převezli do Valdic a nakonec na Ostravsko do železářských hutí.

Dne 12.10.1959 bez jakéhokoliv oznámení pro nás opět přijelo stěhovací auto a že se máme vrátit zpět do Svěradic - jen já s rodinou. Rodiče nesměli, měli zákaz až do smrti a v papírech razítko nežádoucí. Nás přivezli do Svěradic před dům rodičů manželky, ale nesměli jsme nic vyložit, že nás povevou jinam. Dovezli nás před dvoudomek, ale tam již bydlela rodina Fialova, která zde byla také vystěhována. Pamatuji si, že paní Fialová zrovna prala. Musela všeho nechat a stěhovali je pryč, aby tam mohli dát nás. Ještě dnes, když si na to všechno vzpomenu, tak je mi z toho špatně. Dělalí jsme, co nám přikázali a tehdejší starosta mi řekl "Jestli nepůjdeš dělat do JZD, tak tě vystěhujeme znovu!" Tak jsme museli dělat v JZD. Denně jsme měli před očima náš zničený a ukradený dům a majetek. Srdce mě z toho bolelo. JZD si tam udělalo kanceláře a dílny, které jsou tam dodnes. Jezdil jsem s traktorem a kombajnem, manželka krmila 33 let jalovinu.

Když v září roku 1978 zemřel můj otec (ještě za života bylo jeho přáním, aby byl pohřben tady ve svém rodišti), tak jsme si ho nechali převézt na hřbitov ve Velkém Boru a i tam jsem viděl "pány", kteří dohlíželi na průběh převozu. Bylo to moc smutné, že otce hlídali i po smrti. Čeho se báli? V květnu 1984 zemřela maminka, kterou jsme si také nechali převézt sem, aby oba spočinuli spolu, blízko svého rodného domova.

Nikdy by se to nemělo zapomenout na nespravedlnost a zrůdnost tehdejšího režimu !



Mistrovský fotbal ve Svěradicích - podzim 2015 (2. část)

Po nečekaných bodech v 1. kole s Chotíkovem odjel náš "A" tým do Vejprnic s cílem překvapit. A to se také podařilo; po výborném výkonu jsme zvítězili 5:3 a domů jsme jeli s nečekaným třibodovým ziskem. Po tak výborném začátku se čekalo, že dobrý vstup do soutěže potvrdíme i v pouťovém zápase doma a ještě navíc s přijatelným soupeřem, kterým byl Rapid Plzeň. Bohužel již několik let po sobě nám zápasy doma o pouti nevychází a tradice se potvrdila i letos, když jsme po nevýrazném výkonu odcházeli s porážkou 1:3. Další víkend nás pak čekala cesta do nedaleké Sušice a velký favorit celé soutěže nenechal nikoho na pochybách, kdo je v tomto zápase pánem na hřišti. První



půli jsme se štěstím udrželi remízu 1:1, ale ve druhé půli nás domácí doslova převálcovali a výsledek 5:1 hovoří zcela jasně. V pátém kole jsme doma přivítali dalšího hratelného soupeře, Horšovský Týn a čekali jsme bodový zisk. Doplátili jsme opět na neproměňování šancí a hosté trestali z rychlých protiútoků a výsledek 0:2 znamenal, že všechny body se stěhovaly na Chodsko. Výsledkový propad se nakonec podařilo zastavit o týden později ve Zruči, kam jsme sice odcestovali pouze s deseti hráči do pole a dvěma brankáři, ale bojovný výkon nám přinesl výhru 2:0. V dalším zápase na domácím hřišti jsme konečně potvrdili body z venku a zkušený tým z Holýšova jsme přehráli výsledkem 3:1. Pak nás čekala cesta do Rokycan a i když náš výkon nebyl nejhorší, odjížděli jsme domů s porážkou 3:1, když jsme opět nevyužili několik velmi dobrých střeleckých příležitostí. Náladu jsme si vylepšili v dalším zápase, kdy jsme doma přivítali poslední Mýto a vyprovodili jsme je výsledkem 4:1. Sice jsme nepodali zrovna nejlepší výkon, ale s výsledkem jsme museli být spokojeni. Za další týden nás čekal "lídr" soutěže Rozvadov a hlavně nepříjemně daleké cestování. Soupeře jsme z počátku překvapili aktivní hrou a kdybychom ve dvacáté minutě vedli 3:0, nikdo by se asi nedivil. Bohužel naše „tutovky“ →

zůstaly nevyužity a naopak do vedení šli domácí a ve druhé půli pak potvrdili, proč jsou na čele tabulky - konečný stav 4:0.

Těžký zápas nás na našem hřišti čekal v 11. kole, kdy k nám zavítala rezerva Jiskry Domažlice. Mladí domažličtí hráči ukázali dobrou kombinaci a rychlost, ale naštěstí také zbrkllost. Nám pomohl vynikající výkon našeho gólmana Rojíka, bojovnost všech hráčů a také trocha štěstí; to všechno v konečném součtu znamenalo naši velmi cennou výhru 2:1. Před posledními čtyřmi zápasy podzimu jsme se čtrnácti body na krásném 7. místě a všichni věříme, že ještě nějaký ten bod přidáme.

"B" tým po úvodním vítězství v Zavlekově čekaly tři zápasy po sobě na domácí půdě. Nejdříve to byl zápas se Železnou Rudou, se kterou se prohrálo gólem minutu před koncem 2:3. Poté naší rezervu čekal "pouťový zápas" se Žihobcemi, ve kterém gól nepadl a následný penaltový rozstřel nám přinesl alespoň dva body. Za týden pak přijeli do Svěradic hráči Velhartic a tak jako před rokem si odvezli tři body za vítězství 0:1. Pak následoval výjezd na hřiště nováčka soutěže Sokola Plánice a po delší době byl po výhře 4:0 opět důvod k radosti. Ta radost ovšem netrvala dlouho, hned následující víkend přišel zápas s Dešenicemi a náš velký herní propadák znamenal bodovou ztrátu v podobě prohry 1:3. Velmi špatnou sportovní formu potvrdilo béčko o týden později ve Velkých Hydčicích, kde se slabým soupeřem remizovalo 4:4 a poté prohrálo na penalty. K zatím poslednímu podzimnímu zisku bodů nám v 7. kole pomohl nekompletní Švihov, který k nám přijel s omezeným počtem hráčů. V průběhu zápasu pak odstupovali jeden po druhém a nakonec v 54. minutě hlavní rozhodčí byl nucen zápas pro nízký počet hostujících hráčů, za stavu 7:1, ukončit. Následující tři kola už nám žádný bodový zisk



BAVÍME SE SPORTEM nepřinesla a po venkovních porážkách s béčkem Janovic (5:1) a v Bezděkově (3:1) a domácí ztrátě s Chudenicemi (0:1) je "B" mužstvo se ziskem dvanácti bodů na 12. místě. A to určitě neodpovídá kvalitě našich hráčů. Starší příprava nám, tak jako na jaře, dělá velkou radost a v dosud odehraných turnajích patřila vždy mezi dva nejlepší týmy. Chlapci pod vedením hlavního trenéra Vlasty Beránka a jeho pomocníka Martina Heimliche, pravidelně každý týden trénují a v zápasech je to patřičně znát. Osvojují si základní fotbalové návyky, pohyb na hřišti, kombinační hru, poctivé bránění i následné rychlé protiútoky a to v budoucnu, když u fotbalu vydrží, jako když najdou. Jen tak dál.

vdu

Emil Kintzl - spisovatel

Pan Emil Kintzl se narodil 23. 2. 1934 v Praze-Nuslích. Po okupaci Československa nacisty v roce 1939 se s celou rodinou stěhuje do Sušice. Zde prožívá své dětství, které bylo spojené celou řadou s válkou spojených dobrodružství. V květnu 1945 je svědkem osvobození Sušice americkou armádou a několikadenní pobyt Američanů ve městě je pro něho velkým zážitkem. Po válce se stává nadšeným skautem a o prázdninách roku 1948 se účastní posledního tábora před zrušením Skautu, který se odehrává za dramatických okolností v prostředí nedávno vysídlených německých vesnic a usedlostí. Je svědkem toho, jak skautští vedoucí ihned po skončení tábora překračují hranici a opouštějí republiku. V jeho vzpomínkách zůstaly perzekuce činovníků Sokola, živnostníků, zemědělců odmítnuvších vstup do JZD a dalších nepohodlných lidí nebo nástup Svazu mládeže, do něhož nikdy nevstoupil. Po maturitě začíná studovat geometrii, ale úskokem svazáků a poměry vůbec je znechucen natolik, že studia zanechává a živí se rozvážením uhlí. Potom dochází k osudovému setkání s oblíbeným profesorem, který ho přesvědčuje, aby se stal rovněž učitelem. Nastupuje do školy v Hartmanicích, přičemž dálkově studuje v Plzni. Vzpomíná na tamní rázovitou komunitu rumunských Slováků a Ukrajinců. Po návratu z vojny je jeho místo obsazené. Působí tedy nejdříve v Srní a nakonec v Kašperských Horách. Vzpomíná na brutální devastaci regionu, rozstřílení celých vesnic ležících v tehdejší vojenském prostoru a jejich následné srovnání se zemí, plenění a ničení kostelů, kaplí i hřbitovů. V srpnu 1968 je aktérem tragikomické situace, kdy se, byv právě na návštěvě v německé Žitavě, ocitá v důsledku invaze a uzavření hranic v týdenní německé internaci. Vyústěním neustálých konfliktů s režimem je v roce 1975 vyhození ze školy. Čtrnáct let pak tráví v kotelně místního podniku jako topič a jeho dětem je znemožněno jakékoli studium. Kašperským Horám zůstává věrný, stejně jako svým celoživotním láskám – skautingu, turistice, sportu a zvláště lyžování. Intenzivně se zajímal o historii regionu a je autorem dvou knih s touto tematikou.

vdu



OBEC SVĚRADICE

pořádá v sobotu 21. listopadu 2015
přednášku na téma



"ZMIZELÁ ŠUMAVA"

se spisovatelem **Emilem KINTZLEM**



začátek:

17.00

místo:

vestibul KD



V pátek 27. listopadu v 18.00 hodin
bude na návsi u kaple sv. Anny rozsvícen náš



VÁNOČNÍ STROM



- Adventní písně zahraje a zazpívá:

VOLNÉ SDRUŽENÍ HORAŽĎOVICKÝCH ZPĚVÁKŮ A MUZIKANTŮ

- dále vystoupí ***děti z naší MATEŘSKÉ ŠKOLY***

- Zdarma se bude podávat svažené červené víno, grog a čaj pro děti •

Doprovodný program - předsálí KD - 16.00 hodin



► paní ***Jitka JANEČKOVÁ*** z Olšan - ukázka výroby adventních a vánočních vazeb spojená s prodejem hotových výrobků

► zdobení vánočních perníčků - přijďte si vyzkoušet svoje umění
- vlastní výtvořky si odnesete domů

Vydává obecní úřad ve Svěradicích. K tisku připravuje redakční rada ve složení:

Václav Dušek - šéfredaktor, Blanka Vlčková, Petr Löffelmann;

spolupráce: Jindřiška Kalabzová (jka), Ing. arch. Tomáš Straňák (mot), ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

Počet výtisků: 200; Neprodejné